

بدن رستاخیزی: در ابدیت چگونه خواهیم بود؟

لینک ویدیوی یوتیوب با زیرنویس به ۷۰ زبان: <https://youtu.be/PLc5L-5n4hI>

آیا تا به حال فکر کرده‌اید که بدن شما پس از رستاخیز چه شکلی خواهد بود؟ در مطالعه امروز، ابتدا بررسی خواهیم کرد که بازگشتن به خانه و بودن در کنار خداوند چگونه خواهد بود و سپس اینکه داشتن بدنی جاودانه که هرگز خسته نمی‌شود، بیمار نمی‌گردد و از زندگی محروم نمی‌ماند، چگونه خواهد بود؛ همان‌طور که خدا از ابتدا اراده کرده بود. ابتدا، بیایید درباره وعده عیسی صحبت کنیم که او ما را نزد خود خواهد برد.

خانه‌ای آسمانی: وعده عیسی در یوحنا ۱۴

بازگشت به خانه‌ای که پس از مدتی دوری، چه به دلیل تعطیلات، کار یا دلایل دیگر، دوباره حس آشنایی دارد، حالتی ویژه است. صداها، بوها و یادآورهای بصری در انتظار ما هستند تا زمانی که به محیط روزمره‌مان بازمی‌گردیم. در خانه بودن احساسی بسیار آرامش‌بخش است. ما حتی به روابطی که در آن‌ها با شخص خاصی احساس «در خانه بودن» می‌کنیم، اشاره می‌کنیم. منظور ما این است که این شخص به ما اجازه می‌دهد تا مانند زمانی که در خانه هستیم، راحت باشیم و خود واقعی‌مان باشیم. هر کسی شایسته مکانی برای استراحت، مکانی برای نامیدن به عنوان خانه است. پیش از آنکه عیسی این دنیا را ترک کند، به ما وعده داد که چنین مکانی را آماده خواهد کرد—خانه‌ای بی‌مانند که در آن با او ساکن خواهیم بود. خانه‌ای که در این زندگی می‌شناسیم، هرچقدر هم که ساده یا باشکوه باشد، در مقایسه با آنچه او برای کسانی که از آن او هستند آماده کرده است، رنگ می‌بازد.

هنگامی که عیسی آماده می‌شد تا از طریق صلیب از شاگردانش جدا شود، به آنان گفت:

«دل شما آزاده نشود. به خدا ایمان داشته باشید و به من نیز ایمان داشته باشید. ^۲در خانه پدرم منزل‌های بسیار است؛ و گرنه به شما می‌گفتم؛ زیرا می‌روم تا برای شما جایی آماده کنم. ^۳اگر بروم و برای شما جایی آماده سازم، باز می‌آیم و شما را به پیش خود می‌برم تا هر جا که من هستم، شما نیز باشید» (یوحنا ۱۴: ۱-۳).

وقتی فقط یک نوجوان بودم، به عنوان ظرف‌شو در کشتی کروز آوالون کار می‌کردم. کشتی از انگلستان به شمال آفریقا سفر می‌کرد و در طنجه و کازابلانکا در مراکش، جبل‌الطارق و اسپانیا توقف می‌کرد. دما به بالای ۹۰ درجه فارنهایت (حدود ۳۲ درجه سانتی‌گراد) می‌رسید و در کشتی هیچ تهویه مطبوعی وجود نداشت. بدترین قسمت کار، بودن در آشپزخانه یا «گالی» بود که بسیار داغ‌تر از عرشه کشتی بود. ما مجبور بودیم هر روز به خاطر تعریق زیاد، قرص نمک مصرف کنیم. من به مدت دو هفته ساعت‌های طولانی و سخت کار کردم، اما به دلیل شرایط طاقت‌فرسا، عمدتاً گرما، این مدت بسیار طولانی‌تر به نظر می‌رسید. یادم می‌آید وقتی کشتی بالاخره از کنار صخره‌های سفید داور در انگلستان گذشت، گریه کردم؛ خانه فقط یک ساعت با ما فاصله داشت! آن لحظه بسیار عمیقاً احساسی بود.

داستان مورد علاقه شما درباره بازگشت به خانه چیست؟ یک لحظه خاطره‌انگیز را به اشتراک بگذارید؛ چه چیزی بازگشت به خانه را این‌قدر خاص کرد؟

هنوز به خانه نرسیده‌اید: دیدگاه مبلغین

داستانی وجود دارد درباره یک زوج مبلغ مسن، خانواده موریسون، که پس از ۴۰ سال خدمت به عنوان مبلغ در آفریقا به آمریکا بازگشتند. در همان کشتی، تندی روزولت، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، که از یک سفر شکار در آفریقا بازمی‌گشت، نیز حضور داشت. گروه‌های موسیقی و رژه‌ها نیویورک را پر کرده بودند و همه در اسکله گرد آمده بودند تا با نزدیک شدن کشتی اقیانوس‌پیمای تندی به اسکله، به او خوش‌آمد بگویند. جمعیت و مطبوعات مشتاق بودند تا نگاهی به تندی بیندازند که بالاخره به خانه بازمی‌گشت. موریسون‌ها در آن روز وقتی بندر را ترک کردند غمگین بودند زیرا پول کمی داشتند، فقط به اندازه‌ی یک آپارتمان کوچک. هنری وقتی به استقبال تندی روزولت نگاه می‌کرد، بسیار دلسرد شد. او به همسرش گفت که حتماً مشکلی وجود دارد، زیرا آن‌ها ۴۰ سال از عمر خود را به کار مبلغیت مسیحی اختصاص داده بودند و هیچ‌کس حتی به

اندازه کافی علاقه‌مند نبود که برای استقبال از آن‌ها به اسکله بیايد. همسر خردمندش به او توصیه کرد که در این مورد دعا کند. مدتی بعد، او با لبخندی درخشان بازگشت، زیرا خداوند به او یادآوری کرده بود: «هنری، تو هنوز به خانه نرسیده‌ای.»

هنری موريسون احساس فراموش‌شدگی می‌کرد تا اینکه خداوند به او یادآوری کرد که هنوز به خانه نرسیده است. در چه زمینه‌هایی از زندگی‌تان در حال حاضر بیش از حد تلاش می‌کنید تا «این دنیا» را مانند خانه ابدی خود احساس کنید؟ تغییر تمرکزتان به «آدرس ابدی»‌تان چگونه سطح استرس شما را در این هفته تغییر خواهد داد؟

اگر زمانی از این زندگی خسته شدید، به خودتان یادآوری کنید: «هنوز به خانه نرسیده‌اید.» به همین ترتیب، اگر دچار خودپسندی شوید و سبک زندگی بی‌خیالی را در پیش بگیرید و تمام منابع و تلاش خود را صرف لذت بردن از آسایش‌های این دنیا کنید، این را در نظر بگیرید: این تمام ماجرا نیست. اگر مؤمن هستید، این دنیای گناه‌آلود خانه ابدی شما نیست. این زندگی فقط موقتی است و زمانی فرا خواهد رسید که خداوند ما را به خانه می‌برد تا با او باشیم. ما میخ‌های خیمه‌مان را خواهیم کشید و خیمه را برچیدیم (دوم قرن‌تیا ۵: ۱-۴)، چه در هنگام جدایی از بدن (مرگ) و چه در هنگام بازگشت خداوند برای ما، طبق وعده‌اش. خداوند کسانی را که از آن او هستند می‌شناسد (دوم تیموتائوس ۲: ۱۹)، و فرشتگانش را خواهد فرستاد تا کسانی را که موهبت نجات او را دریافت کرده‌اند، گرد آورد.

و او فرشتگان خود را با صدای بلند شیپور خواهد فرستاد، و آنان برگزیدگان او را از چهار گوشه آسمان، از این سر تا آن سر آسمان، گرد خواهند آورد (متی ۲۴: ۳۱).

در هنگام آمدن مسیح، کلیسا با او در ابرها به هوا برده خواهد شد. پولس رسول توصیف می‌کند که این چگونه خواهد بود:

^{۱۳}برادران و خواهران، نمی‌خواهیم در مورد کسانی که در مرگ خوابیده‌اند بی‌اطلاع باشید، تا مانند سایر مردمی که امیدی ندارند، غمگین نشوید. ^{۱۴}زیرا ما ایمان داریم که عیسی مرد و باز برخاست، و به همین ترتیب ایمان داریم که خدا نیز کسانی را که در او خوابیده‌اند، به همراه عیسی خواهد آورد. ^{۱۵}طبق فرمان خداوند به شما می‌گوییم که ما که تا آمدن خداوند زنده‌ایم و باقی مانده‌ایم، قطعاً بر کسانی که خوابیده‌اند سبقت نخواهیم گرفت. ^{۱۶}زیرا خود خداوند با فرمان بلند، با صدای فرشته بزرگ و با شیپور خدا از آسمان خواهد آمد، و مردگان در مسیح نخست برانگیخته خواهند شد. ^{۱۷}پس از آن، ما که زنده مانده‌ایم و باقی مانده‌ایم، همراه با آنها در ابرها برداشته خواهیم شد تا در هوا با خداوند ملاقات کنیم. و بدین ترتیب برای همیشه با خداوند خواهیم بود (اول تسالونیکیان ۴: ۱۳-۱۷، تأکید از ماست).

آیه فوق، بحث کلاسیک در مورد ربوده شدن کلیسا است. همانطور که در جای دیگری از این مطالعات ذکر شده است، اصطلاح «ربوده شدن» (rapture) در کتاب مقدس وجود ندارد. کلمه انگلیسی «rapture» از کلمه لاتین «rapere» گرفته شده است که معادل کلمه یونانی اصلی «Harpazo» است. این اصطلاح به معنای بالا کشیده شدن یا «برده شدن» (آیه ۱۷) است. یک فریاد بلند از جانب خداوند خود عیسی پیش از این رویداد خواهد بود، و کسانی که بر روی زمین هستند نیز صدای شیپور بلندی را خواهند شنید. همه مؤمنان به مسیح که مرده یا در مسیح به خواب رفته‌اند، با عیسی بازگردانده خواهند شد (آیه ۱۴) و فوراً دگرگون شده و با بدن‌های خود متحد خواهند گشت. کسانی که هنوز بر روی زمین زنده هستند، پیش از آنکه به همراه همه مؤمنان در سراسر جهان بالا برده شوند، شاهد این رویداد خواهند بود.

برداشتن و دگرگونی مؤمن

رویدادی که به نام ربودن کلیسا شناخته می‌شود، همان پدیده‌ای است که در بخش دیگری از کتاب مقدس با عنوان رستاخیز توصیف شده است. در هنگام ربودن، خداوند فوراً بدن‌های ما را دگرگون خواهد کرد، همان‌طور که با بدن عیسی هنگامی که او را از مردگان برخاسته کرد، انجام داد. پولس رسول، برای کلیسا در کورینت درباره روزی نوشت که در آن تمام مؤمنان از مردگان برانگیخته خواهند شد.

^{۵۰}اکنون این را می‌گوییم، ای برادران، که گوشت و خون نمی‌توانند ملکوت خدا را به ارث برند؛ و فانی نیز نمی‌تواند غیرفانی را به ارث برد. ^{۵۱}اینک رازی به شما می‌گوییم: همه‌مان به خواب نخواهیم رفت، بلکه همه‌مان دگرگون

خواهیم شد،^{۵۲} در یک چشم بر هم زدن، در صاعقه‌ای از چشم، به هنگام شبپور آخر؛ زیرا شبپور به صدا در خواهد آمد و مردگان بی‌فساد برانگیخته خواهند شد و ما دگرگون خواهیم شد (اول قرنیتان ۵۰: ۱۵-۵۲، تأکید از ماست).

این رویداد با صدای شبپور و رستاخیز مردگان پیشین می‌شود، و من معتقدم که این‌ها به یک رویداد واحد اشاره دارند: ربودن یا رستاخیز از مردگان. دو رستاخیز جداگانه برای مردگان وجود ندارد؛ ربودن و رستاخیز یکی و همانند یکدیگرند. خیمه زمینی ما، یعنی این بدن گناهکاری که در این جهان در آن ساکنیم، به طور آنی تغییر خواهد یافت. این تغییر در «یک چشم بر هم زدن» (آیه ۵۲) رخ می‌دهد. واژه یونانی به کار رفته atomō است؛ واژه انگلیسی «اتم» (atom) از همین اصطلاح گرفته شده است. این واژه توصیف‌کننده یک ذره اتمی در یک ثانیه است؛ به طور آنی، خداوند بدن جسمانی ما را به شباهت بدن خود تبدیل خواهد کرد. کلمه «دگرگون» دو بار و تنها در این بخش از کتاب مقدس ظاهر می‌شود. کلمه یونانی آن allagēsometha است که به معنای تغییر دادن، دگرگون کردن یا تبدیل شدن است. پیش از بحث در مورد این دگرگونی، پولس رسول با نوشتن در مورد آنچه برای بذرها اتفاق می‌افتد، شروع می‌کند. بیایید سعی کنیم بفهمیم او چه می‌خواهد منتقل کند. ما باید کمی به عقب در این بخش برویم، زیرا او فرآیندی را توصیف می‌کند که از طریق آن ما، به عنوان مؤمنان به مسیح، بدنی جلال‌یافته دریافت می‌کنیم:

^{۵۵} اما ممکن است کسی بپرسد: «مردگان چگونه زنده می‌شوند؟ با چه بدنی باز خواهند گشت؟» ^{۵۶} چقدر احمقانه! آنچه می‌کاری، اگر بمیرد، زنده نمی‌شود. ^{۵۷} وقتی می‌کاری، بدنی را که قرار است باشد، نمی‌کاری، بلکه فقط یک دانه را، شاید گندم یا چیز دیگری. ^{۵۸} اما خدا به هر یک جسمی داده است چنان‌که مقرر فرموده، و به هر نوع زره‌ای نیز جسمی خاص عطا کرده است. ^{۵۹} هر گوستی یکسان نیست: گوشت انسان یک‌گونه است، گوشت حیوانات یک‌گونه، گوشت پرندگان یک‌گونه و گوشت ماهیان یک‌گونه دیگر. ^{۶۰} اجرام آسمانی نیز هستند و اجرام زمینی؛ اما جلال اجرام آسمانی یک‌گونه است و جلال اجرام زمینی یک‌گونه دیگر. ^{۶۱} خورشید درخششی دارد، ماه درخششی دیگر و ستارگان درخششی دیگر؛ و ستاره‌ای از ستاره‌ای در درخشش متفاوت است. ^{۶۲} رستاخیز مردگان نیز چنین خواهد بود (اول قرنیتان ۱۵: ۳۵-۴۲).

پولس از تشبیه بذر استفاده می‌کند و اشاره می‌کند که بذر اساساً با گیاهی که از آن می‌روید متفاوت است. او توضیح می‌دهد که بدن فیزیکی ما صرفاً بذری است که هنگام مرگ به خاک سپرده می‌شود و در پایان این عصر گناه‌آلود و وقوع رستاخیز بدن، دستخوش دگرگونی بزرگی خواهد شد. پیش از آنکه مفهوم بدن رستاخیز‌یافته را بیشتر بررسی کنیم، مهم است که دریابیم این دگرگونی چگونه رخ می‌دهد.

بذر جاودانگی: زندگی روحانی چگونه آغاز می‌شود

وقتی مردم زندگی خود را وقف مسیح می‌کنند، چیزی در درونشان تغییر می‌کند. آنها توسط روح بازآفرینی می‌شوند یا دوباره متولد می‌شوند. عیسی فرمود که بدون این تجربه تولد دوباره یا تولد از بالا، هیچ‌کس نمی‌تواند پادشاهی خدا را ببیند:

عیسی پاسخ داد: «به راستی راستی به تو می‌گویم، هر که از نو تولد نیابد، پادشاهی خدا را نخواهد دید» (یوحنا ۳: ۳).

حواری پطرس می‌نویسد: «او به واسطه رستاخیز عیسی مسیح از مردگان، به رحمت عظیم خود، تولدی نو و امیدی زنده به ما بخشیده است» (اول پطرس ۱: ۳). از آن نقطه، بذری روحانی در درون ما شروع به رشد می‌کند و ما را به تدریج از طریق کلام خدا و همچنین آزمایش‌ها و تجربیات زندگی، به شباهت مسیح دگرگون می‌سازد.

زیرا شما از نو زاده شده‌اید، نه از تخم فانی، بلکه از تخم فانی‌نایذیر، به واسطه کلام زنده و ماندگار خدا (اول پطرس ۱: ۲۳).

دزد جز برای دزدیدن و کشتن و هلاک کردن نمی‌آید؛ اما من آمده‌ام تا آنها حیات یابند و آن را به کمال رسانند (یوحنا ۱۰: ۱۰).

ویژگی این بذر زنده، زندگی روحانی است که ابدی و فانی‌ناپذیر است و این زندگی، همان‌طور که ما زنده می‌مانیم و به روح‌القدس در درون خود پاسخ می‌دهیم، شخصیت ما را به شکلی قدرتمند دگرگون می‌سازد. واژه یونانی که در آیه بالا به «زندگی» ترجمه شده، «زویی» (zōē) است. معنای آن «زندگی کردن» است. کتاب «مطالعه کلید واژه‌ها» (My Key Word Study Bible) درباره این واژه می‌گوید:

این یک اصطلاح تا حدودی متافیزیکی است که خود نیروی حیات را، یعنی اصل حیاتی که موجودات زنده را جان می‌بخشد، نشان می‌دهد. زویی اغلب در ارتباط با زندگی ابدی به کار می‌رود. این زندگی، خود زندگی خداست که مؤمنان در آن شریک می‌شوند.^۱

دی‌ان‌ای روح: از بذر زمینی تا بدن آسمانی

من نمی‌فهمم که چگونه کلمات می‌توانند مانند بذر باشند، اما در قدرت آنها شک ندارم. خدا کلام خود را گفت و جهان را آفرید. در سراسر فصل اول پیدایش، آفرینش از طریق کلام گفته‌شده خدا رخ داد. برای مثال، خدا گفت: «روشنایی باشد»، و روشنایی شد (پیدایش ۱: ۳). به این فکر کنید که عبارت «و خدا گفت» چند بار تکرار می‌شود. در کلام گفته‌شده خدا قدرت عظیمی نهفته است.

در اول قرن‌تین ۱۵، پولس می‌گوید که خدا تعیین می‌کند که یک بذر هنگام رشد به چه چیزی تبدیل خواهد شد (آیه ۳۸). او اشاره می‌کند که انواع مختلفی از بدن‌های فیزیکی روی زمین وجود دارند: انسان‌ها، حیوانات، پرندگان و ماهی‌ها. تمام موجودات جسمانی که بر روی زمین متولد می‌شوند از بذرهای می‌آیند. من می‌بینم که پولس وقتی درباره یک بذر صحبت می‌کند، دو قیاس متفاوت ارائه می‌دهد. به نوعی، بدن رستخیز ما قابل تشخیص به عنوان خودمان خواهد بود، اما به همان اندازه متفاوت خواهد بود که یک بذر از گیاهی که از آن رشد می‌کند متفاوت است. پولس می‌نویسد:

هنگامی که می‌کارید، بدنی را که قرار است باشد نمی‌کارید، بلکه تنها یک دانه را، شاید گندم یا چیز دیگری (اول قرن‌تین ۳۷: ۱۵).

دی‌ان‌ای بدن فیزیکی در درون بذر وجود دارد. پرتقال‌ها از دانه‌های سیب رشد نمی‌کنند. یک ارتباط مداوم حیات وجود دارد که بذر را به بدنی که در نهایت به آن تبدیل خواهد شد، پیوند می‌دهد. بدن‌های آسمانی و رستخیزی ما شبیه بذر بدن‌های زمینی و جسمانی‌مان خواهند بود، اما بسیار متفاوت خواهند بود، همان‌طور که درخت بلوط از گردوی خود متفاوت است. من معتقدم که ما یکدیگر را در بدن‌های رستخیزی‌مان شناسایی خواهیم کرد.

دوستان عزیز، اکنون ما فرزندان خدا هستیم و آنچه در آینده خواهیم شد هنوز آشکار نشده است. اما می‌دانیم که وقتی او ظاهر شود، ما نیز شبیه او خواهیم شد، زیرا او را چنانکه هست خواهیم دید (اول یوحنا ۲: ۳).

همان‌طور که زندگی جسمانی ما از آدم به ارث رسیده و ما را شبیه او کرده است، ما نیز در رستخیز مانند آدم آخر، یعنی خداوندگار عیسی مسیح، خواهیم بود. «و همان‌طور که شباهت انسان زمینی را بر خود گرفته‌ایم، به همان‌سان شباهت انسان آسمانی را نیز بر خود خواهیم گرفت» (اول قرن‌تین ۴۹: ۱۵).

اما همه ما با چهره‌های بی‌پوشش، جلال خداوند را همچون آینه‌ای می‌نگریم و منعکس می‌کنیم و از جلالی به جلالی دیگر، به همان صورت، به تصویر او تبدیل می‌شویم، همان‌طور که از جانب خداوند، روح (دوم قرن‌تین ۱۸: ۳).

پولس توضیح می‌دهد که در طول این تغییر، سطوح مختلفی از جلال در میان مؤمنان وجود خواهد داشت. او آن را با درخشندگی یا جلال متغیر ستارگان و سیارات مقایسه می‌کند. خداوند بدن‌های فیزیکی ما را برای وجود در قلمرو مادی طراحی کرده است؛ با این حال، این بدن‌ها باید رهایی یابند و به بدن‌های روحانی و فیزیکی که خداوند برای ما برنامهریزی کرده است، تبدیل شوند.

^۱ کتاب مقدس مطالعه واژگان کلیدی، ناشران AMG، صفحه ۱۶۳۰.

زندگی‌ای که از آدم به ارث برده‌ایم برای ورود به این پادشاهی آسمانی کافی نیست، مگر اینکه زندگی اضافی را که از مسیح، هدیه خدا، دریافت می‌کنیم داشته باشیم. همان‌طور که یک برنامه کامپیوتری به به‌روزرسانی نیاز دارد، ما نیز به یک به‌روزرسانی الهی از سوی خالق خود نیازمندیم. من معتقدم که نقشه خدا برای نجات بشر شامل این است که مؤمنان در مسیح، همانند خود مسیح در چهل روز پس از رستاخیز، در هر دو قلمرو معنوی و مادی زندگی کنند. عیسی مسیح بدن خود را بر زمین رها نکرد؛ بلکه او با بدنی مصلوب‌شده که هم جسمانی و هم روحانی است، در آسمان ساکن است. آیا این در مورد حنوک، مرد خدا، نیز صادق نیست؟ خدا چنان قدر رفاقت او را می‌دانست که او را به صورت جسمانی به آسمان برد. «حنوک با خدا راه رفت؛ سپس دیگر نبود، زیرا خدا او را برد» (پیدایش ۵: ۲۴).

مانند آدم آخر: حامل تصویر مسیح

زندگی روحانی تنها با مرگ بذر فیزیکی کاشته‌شده حاصل می‌شود؛ خداوند عیسی مسیح آن بذر روحانی آسمانی بود که جان خود را به عنوان بذر برای ما فدا کرد:

۲۲ عیسی پاسخ داد: «ساعت تجلی پسر انسان فرا رسیده است. ۲۴ به راستی راستی به شما می‌گویم، اگر دانه گندم به زمین افتاده و بمیرد، تنها یک دانه باقی می‌ماند. اما اگر بمیرد، محصول فراوانی می‌دهد. ۲۵ هر که جان خود را دوست دارد، آن را از دست خواهد داد، و هر که از جان خود در این جهان بیزار باشد، آن را برای حیات جاودان نگاه خواهد داشت (یوحنا ۱۲: ۲۳-۲۵).

در بخش مرکزی ما در مورد بدن رستاخیزی (اول قرن‌تین ۱۵: ۳۵-۵۷)، پولس می‌گوید که آدم، اولین انسان، یک بذر زنده بود که همه ما را به صورت خود زایید. او همچنین اشاره می‌کند که آدم آخر (مسیح) به روحی جان‌بخش تبدیل شد (آیه ۴۵). پولس قبلاً اشاره کرده بود که آنچه برای آدم اتفاق افتاد، برای همه ما نیز اتفاق افتاده است. آدم نماینده ما بود زیرا او سر فدرال نسل بشر بود. شاید منصفانه به نظر نرسد که همه فرزندان طبیعت گناه‌آلود او را به ارث ببرند، اما زندگی آن بذر—طبیعت گناه‌آلود آدم—به همه ما منتقل شد. با این حال، مسیح خود آمده است تا به عنوان سر فدرال برای همه کسانی که آمرزش کامل خدا را می‌پذیرند، خدمت کند. به این ترتیب، خداوند زندگی الهی خود را از طریق بذر دیگری، بذری که کامل و از گناه پاک است، به ما می‌رساند. «زیرا چنانکه در آدم همه می‌میرند، در مسیح نیز همه زنده خواهند شد» (اول قرن‌تین ۱۵: ۲۲). همان‌طور که آدم بدن‌های جسمانی ما و با آن، طبیعت گناه‌آلود ما را به ما داد، مسیح نیز بذر زندگی نو را در دل‌های ما می‌کارد. او آمد تا به ما زندگی بخشد!

بدنی که در زمین گذاشته می‌شود فانی است، اما جاویدان برانگیخته می‌شود؛ ۳۳ بی‌عزت به خاک سپرده می‌شود، اما با جلال برانگیخته می‌شود؛ ضعیف به خاک سپرده می‌شود، اما با قدرت برانگیخته می‌شود؛ ۳۴ بدنی طبیعی به خاک سپرده می‌شود، اما بدنی روحانی برانگیخته می‌شود. اگر بدنی طبیعی وجود دارد، بدنی روحانی نیز هست. ۳۵ چنانکه نوشته شده است: «آدم نخست، آدم جاندار شد»؛ آدم آخر، روحی جان‌بخش است. ۳۶ نخست، طبیعی آمد و پس از آن، روحانی. ۳۷ آدم نخست از خاک زمین بود، آدم دوم از آسمان است. ۳۸ چنانکه انسان زمینی است، آنان که از خاک زمین هستند نیز چنین‌اند؛ و چنانکه انسان آسمانی است، آنان که از آسمان هستند نیز چنین‌اند. ۳۹ و همان‌طور که شباهت انسان زمینی را بر خود حمل کرده‌ایم، شباهت انسان آسمانی را نیز بر خود خواهیم برد (اول قرن‌تین ۱۵: ۴۲-۴۹).

پولس از تشبیه دانه و گیاه استفاده می‌کند. اگر زندگی کنونی شما فقط «دانه» (بلوط) و بدن رستاخیزی شما «درخت» (بلوط) باشد، از چه محدودیت‌های بدن فیزیکی کنونی خود بیشتر مشتاقید که آن را پشت سر بگذارید؟

بدنی که از مرگ برمی‌خیزد کاملاً با بدنی که در زمان مرگ جسمانی‌مان در زمین دفن شده، متفاوت خواهد بود. خدا بدن رستاخیز ما را فانی‌ناپذیر خواهد ساخت، به این معنی که نابودشدنی نیست. این بدن فرسوده نخواهد شد، پیر نمی‌شود و هرگز بیمار یا دچار بیماری نخواهد گشت. همان‌طور که ما زندگی جسمانی را از آدم، جَدَمان، دریافت کردیم، مسیحیان زندگی روحانی را از آدم آخر، یعنی عیسی، دریافت می‌کنند. به مسیح به عنوان آدم آخر اشاره می‌شود، بنابراین نباید منتظر آدم دیگری باشیم. همان‌طور که به شباهت آدم درآمده‌ایم، سپاس خدا را، ما نیز به صورت جلال مسیح در خواهیم آمد.

⁵⁰ای برادران، به شما اعلام می‌کنم که گوشت و خون نمی‌توانند ملکوت خدا را به ارث برند و فانی نیز نمی‌تواند جاویدان را به ارث ببرد. ⁵¹گوش کنید، رازی به شما می‌گویم: همه‌مان به خواب نخواستیم رفت، اما همه‌مان دگرگون خواهیم شد — ⁵²در یک چشم بر هم زدن، در صاعقه چشم، در شیپور آخر. زیرا شیپور به صدا درمی‌آید، مردگان با بدن‌های ناسازگار برانگیخته می‌شوند و ما دگرگون خواهیم شد. ⁵³زیرا آنچه فانی است باید با ناسازگار پوشانده شود و آنچه مرگ‌پذیر است با بی‌مرگی. ⁵⁴وقتی آنچه فانی است با ناسازگار پوشانده شد و آنچه مرگ‌پذیر است با بی‌مرگی، آنگاه این سخن نوشته شده به حقیقت خواهد پیوست: «مرگ در پیروزی بلعیده شد.» ⁵⁵«ای مرگ، پیروزی‌ات کجاست؟ ای مرگ، نیش‌زنانت کجاست؟» ⁵⁶نیش مرگ گناه است و قدرت گناه، شریعت است. ⁵⁷اما شکر خدا را که به واسطه خداوند ما عیسی مسیح، پیروزی را به ما عطا می‌کند. (اول قرنتیان ۱۵: ۵۰-۵۷، تأکید از ماست).

ما دگرگون و متحول خواهیم شد.

هویت واقعی ما — آنچه در درون هستیم و توسط روح القدس شکل گرفته است — در نهایت آشکار خواهد شد. ما به حالت قدیمی خود باقی نخواهیم ماند؛ پولس توضیح می‌دهد که «جسم و خون نمی‌توانند ملکوت خدا را به ارث برند» (آیه ۵۰). در عوض، ما فانی‌ناپذیر و غیرقابل فساد خواهیم شد (آیه ۵۳). همه مرگ را تجربه خواهند کرد — برخی از مسیحیان فوراً بدون مردن دگرگون خواهند شد. هنگامی که مسیح باز می‌گردد، در یک لحظه ناگهانی و آنی — در چشم بر هم زدن — خدا ما را از داشتن بدنی فانی به پوشیدن بدنی نوافانی دگرگون خواهد کرد (آیات ۵۱-۵۲).

...خداوند ما عیسی مسیح، ^۱که به واسطه قدرتی که به او امکان می‌دهد همه چیز را تحت فرمان خود درآورد، بدنهای حقیر ما را دگرگون خواهد ساخت تا شبیه بدن جلال او گردد (فیلیپیان ۳: ۲۰-۲۱).

واژه یونانی که به انگلیسی به صورت «transform» (تغییر شکل) ترجمه شده، «Metaschēmatisō» است. این واژه از دو بخش یونانی تشکیل شده است: «meta» به معنای تغییر مکان یا وضعیت، و «schēma» به معنای شکل یا ظاهر بیرونی. تغییر شکل به معنای تغییر دادن شکل یا ظاهر بیرونی چیزی، بازسازی یا دوباره شکل دادن به آن است.²

بدنی فانی‌ناپذیر به این معناست که پیر نمی‌شود و بیمار نمی‌گردد. بدن‌های جدید ما در هر زمان باشکوه خواهند بود. شما همیشه نیروی جوانی را حفظ خواهید کرد و زیبایی را از خود ساطع خواهید نمود، زیرا جلال خدا از طریق شما می‌درخشد. همان‌طور که عیسی هنگامی که درها از ترس یهودیان بسته بود، از میان دیوارها به اتاق بالا راه یافت (یوحنا ۱۹: ۲۰)، ما نیز قادر خواهیم بود از میان دیوارها عبور کنیم و بدون قید و بند قلمرو مادی، فوراً سفر کنیم. بدن‌های جدید ما به یک قلمرو وجودی محدود نخواهند بود. ما اکنون نمی‌توانیم این موضوع را به‌طور کامل درک کنیم، زیرا در این زندگی به بُعد زمینی محدود هستیم. همان‌طور که یک درخت سرخدار عظیم را نمی‌توان با بذری که از آن رشد می‌کند مقایسه کرد، بدن‌های روحانی ما فراتر از تصور ما خواهند بود.

درخشش همچون ستارگان: پادشاه‌ها و درخشش در بهشت

پولس توضیح می‌دهد که بدن‌های جدید ما شبیه بدن پر جلال مسیح خواهد بود (فیلیپیان ۳: ۲۰). درخشش مسیح که از درون ما می‌تابد، هم قدرتمند و هم زیبا خواهد بود و قدرت دگرگون‌کننده خدا را به نمایش می‌گذارد. خداوند اعلام کرد که «**صادقان همچون خورشید در ملکوت پدرشان خواهند درخشید**» (متی ۱۳: ۴۳). کسانی که به مسیح تعلق دارند، احترامی را برانگیخته‌اند که ریشه در حکمت از بالا دارد. مهربانی و شادی از آن ما خواهد بود. همچنین بدنی نیرومند خواهد بود (اول قرنتیان ۱۵: ۴۳). من باور ندارم که این فقط به قدرت اشاره داشته باشد، هرچند که قطعاً بخشی از آن خواهد بود. من معتقدم که قدرت و اقتداری برای عمل کردن در بدن‌هایمان وجود خواهد داشت، درست همان‌طور که عیسی انجام داد و همچنان انجام می‌دهد. ما نه تنها برای پرستش او، بلکه برای به انجام رساندن اراده‌اش با او در تعامل خواهیم بود. بدن‌های ما زنده خواهند شد، و ما چهره او را خواهیم دید و به شباهت او دگرگون خواهیم گشت. پیامبر دانیال نیز از آن زمان سخن می‌گوید:

² کتاب مقدس مطالعه واژگان کلیدی، ناشران AMG، صفحه ۱۶۵۱.

^۱ «در آن زمان میکائیل، آن فرشته بزرگ که از قوم تو پاسداری می‌کند، بر خواهد خاست. آنگاه زمانی از تنگنا خواهد بود که از ابتدای اقوام تا آن زمان هرگز رخ نداده است. اما در آن زمان قوم تو—هر کسی که نامش در کتاب نوشته شده است—نجات خواهد یافت. ^۲ جمعی کثیر از کسانی که در خاک زمین خوابیده‌اند بیدار خواهند شد: برخی برای حیات جاودان و برخی دیگر برای شرمندگی و تحقیر ابدی. ^۳ دانیال همچون روشنی آسمانها خواهند درخشید و کسانی که بسیاری را به راستی هدایت می‌کنند، همچون ستارگان تا ابدالابد خواهند بود (دانیال ۱۲: ۱-۳).

دانیال اشاره می‌کند که کسانی که بسیاری را به راستی هدایت می‌کنند «مانند ستارگان خواهند درخشید». چه کسی در زندگی شما در حال حاضر در «تاریکی روحانی» به سر می‌برد، و چگونه می‌توانید این هفته به بازتاب نور مسیح بر او کمک کنید؟

دانیال بیان می‌کند که این امر در زمانی از رنج بی‌سابقه رخ خواهد داد. با این حال، در آن زمان (آیه ۱)، هر کسی که نامش در کتاب خدا نوشته شده باشد، نجات خواهد یافت. من معتقدم دانیال به ر بوده شدن قدیسان در طول مصیبت یا زمان رنج اشاره دارد. من نمی‌توانم معنای درخشیدن همچون ستاره (آیه ۳) را درک کنم، اما قطعاً به نظر می‌رسد که پاداشی باشکوه است که ارزش تلاش و تعهد من به مسیح در این زندگی را دارد! خداوند عیسی نیز به همین شکل سخن گفت و فرمود: **«آنگاه صالحان چون آفتاب در ملکوت پدرشان خواهند درخشید (متی ۱۳: ۴۳).** آنچه خدا در درون شما و به واسطه شما انجام می‌دهد، آشکار خواهد شد و این امر باشکوه خواهد بود؛ پبله این بدن کهنه و پوسیده به بدنی جاودان، درست مانند بدن خداوند ما، تبدیل خواهد شد. آنگاه وقت بازگشت به خانه است! بالاخره روز فارغ‌التحصیلی فرا رسید! دیگر هیچ چیز در این زندگی نمی‌تواند ما را متوقف کند. وقتی در مراسم خاکسپاری یک مؤمن شرکت می‌کنیم و به جسد عزیز از دست رفته‌مان می‌نگریم، باید فراتر از این دنیا به سوی یک روز نو و باشکوه بنگریم؛ روزی که در آن با هم بدن‌های رستاخیزی باشکوه خود را برتن خواهیم کرد و جلال مسیح را منعکس خواهیم ساخت.

زیرا شایسته او بود، کسی که همه چیز برای اوست و همه چیز به واسطه اوست، تا با آوردن فرزندان بسیار به جلال (عبرانیان ۲: ۱۰).

چگونه در پرتو رستاخیز زندگی کنیم

دانستن اینکه ما یک بدن باشکوه و فانی‌ناپذیر دریافت خواهیم کرد، نباید ما را «چنان آسمان‌زده سازد که برای امور زمینی سودی نداشته باشیم.» در عوض، این باید سه چیز را تغییر دهد:

1. **دیدگاه ما نسبت به رنج (ذهن):** وقتی درد، پیری یا بیماری را تجربه می‌کنید، به خودتان یادآوری کنید که این وضعیت «فانی» است. این موقتی است. از محدودیت‌های جسمانی خود به عنوان انگیزه‌ای برای شکرگزاری خدا برای بدنی که «فانی نیست» و در حال حاضر برای شما آماده می‌شود، استفاده کنید.
2. **اولویت ما در روابط (قلب):** اگر «روح» بخش ابدی ماست، باید بیشتر در انسان‌ها سرمایه‌گذاری کنیم تا در چیزها. از خودتان بپرسید: «آیا برای تزئین «خیمه» موقتم (این زندگی) وقت بیشتری صرف می‌کنم تا کمک به دیگران برای یافتن راهشان به خانه ابدی‌شان؟»
3. **پیوستگی ما در خدمت (دست‌ها):** چون می‌دانیم که «روز فارغ‌التحصیلی» و پاداشی (درخشش همچون ستارگان) در پیش است، می‌توانیم حتی در زمان خستگی نیز برای خدا کار کنیم. کار شما برای خداوند هرگز بیهوده نیست، زیرا وزنی ابدی دارد. این هفته یک نفر را برای تشویق با امید بهشت انتخاب کنید.

دعا: ای خداوند، از تو سپاسگزاریم که برای ما مکانی آماده کرده‌ای. از تو سپاسگزاریم برای پیام زندگی جاودان که در خانه پدر با تو بودن است. پروردگارا، هر که این سخنان را می‌شنود و می‌خواند، در دریافت زندگی نو تأخیر نکند، بلکه به پیشنهاد تو برای آموزش کامل گناه پاسخ دهد. پروردگارا، نور تو در ما هرچه فروزان‌تر بتابد. آمین.

کیت توماس

www.groupbiblestudy.com

فیسبوک: keith.thomas.549

ایمیل: keiththomas@groupbiblestudy.com

یوٹیوب: <https://www.youtube.com/@keiththomas7/videos>